

Bryssel den 20 januari 2017
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2013/0157 (COD)

5162/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 24
TRANS 8
MAR 7
FIN 10

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för tillhandahållande av hamntjänster och gemensamma regler för finansiell insyn i hamnar (första behandlingen) – Antagande av lagstiftningsakten (L + U) = uttalanden

Uttalande från kommissionen med stöd av Spanien

Kommissionen anser att skäl 45 inte borde ha införts av följande skäl:

För det första hänför sig skälet inte till någon av artikeldelarna i förordningen och överensstämmer sålunda inte med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. I det avtalet bekräftar Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att de även i fortsättningen fullt ut kommer att följa det interinstitutionella avtalet om gemensamma riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet. Enligt det avtalet är syftet med skälen i ingressen att ge en kortfattad motivering till de grundläggande bestämmelserna i den normativa delen utan att återge eller omskriva deras lydelse. Enligt samma avtal ska skälen i ingressen inte innehålla några bestämmelser av normativ karaktär eller några politiska uppmaningar.

För det andra påminner kommissionen om att begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget är objektivt, förankrat i fördraget och inget som unionslagstiftaren kan påverka. Det kan endast tillämpas som sådant av kommissionen eller nationella domstolar i särskilda fall, under unionsdomstolarnas kontroll.

För det tredje kan ordalydelsen i skälet skapa förvirring. Mot bakgrund av hur begreppet statligt stöd definieras i fördraget kan man inte påstå att offentlig finansiering av all tillträdes- och försvarsinfrastruktur som är tillgänglig för alla användare på likvärdiga och icke-diskriminerande villkor aldrig ska omfattas av bestämmelserna om statligt stöd. Kommissionens beslutspraxis visar exempelvis att offentlig finansiering av viss tillträdesinfrastruktur inom ett hamnområde kan utgöra statligt stöd.

Gemensamt uttalande av Tyskland, Polen, Belgien och Frankrike

Med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för tillträde till marknaden för hamntjänster och för finansiell insyn i hamnar.

Tyskland, Polen, Belgien och Frankrike stöder förordningens syften. De välkomnar i synnerhet att förordningen utformats för att öka den finansiella insynen i de europeiska hamnarna och stärka deras internationella konkurrenskraft.

Tyskland, Polen, Belgien och Frankrike godtar förordningen men förutsätter att de kompromisser som uppnåtts under lagstiftningsförfarandet och de beslut som lagstiftaren har fattat i detta sammanhang inte motverkas genom andra relevanta rättsakter, exempelvis genom översynen av den allmänna gruppundantagsförordningen.

Uttalande från Förenade kungariket

Förenade kungariket välkomnar att förordningen är betydligt mindre betungande än vad den var enligt det ursprungliga förslaget. Förenade kungariket beklagar dock, trots den ändrade formen, att förordningen antas, eftersom det anser att dess bestämmelser (utom de bestämmelser som främjar insyn i offentlig finansiering) är onödiga och till stor del olämpliga för främjande av investeringar och effektivitet i europeiska hamnar, särskilt de brittiska hamnarna. Eftersom Förenade kungariket anser att förordningen skulle ha en negativ effekt på landets konkurrenskraftiga och effektiva hamnar, röstar det emot förordningen.

Erfarenheterna av Förenade kungarikets avreglerade, konkurrenskraftiga, främst privatägda och till stor del icke-subventionerade hamnsektor har under de senaste årtiondena obestridligt visat att avreglerade hamnar som verkar i en miljö med rättvis konkurrens har möjlighet att investera för att utvecklas i enlighet med nuvarande och framtida transportkrav och också använder sig av denna möjlighet.

Uttalande från Italien

Med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för tillträde till marknaden för hamntjänster och för finansiell insyn i hamnar vill Italien, som stöder förordningens syften (Italien välkomnar i synnerhet att förordningen är utformad för att öka den finansiella insynen i de europeiska hamnarna och stärka deras internationella konkurrenskraft), uttrycka sin oro över eventuell annan rättslig grund, som fortfarande är föremål för diskussioner, som skulle tillämpas på samma område (hamnar) och som är potentiellt oförenliga med EU:s hamnförordning.

Italien ger följaktligen sitt godkännande till förordningen men förutsätter att de kompromisser som uppnåtts under lagstiftningsförfarandet och de beslut som lagstiftaren har fattat i detta sammanhang inte äventyras genom andra relevanta rättsakter eller initiativ, det vill säga de som utförs av kommissionens generaldirektorat utan medbeslutandeförfarande – som till exempel översynen av den allmänna gruppundantagsförordningen, eller undersökningen av hur hamnbeskattningen fungerar – om de inte redan har underkastats konsekvenskontroll i strikt samordning med alla berörda generaldirektorat.

Italien vill framför allt peka på de kvarstående frågor som nämns i den gemensamma ståndpunkten (se Tysklands, Frankrikes, Italiens, Belgiens och Polens skrivelse till kommissionsledamöterna Bulc och Vestager – dvs. definitionen av hamninfrastruktur, muddring, begreppet "enskilt projekt" för alla investeringar som görs i samma hamn under en treårsperiod). Endast medlemsstaternas begäran om att alla hänvisningar till koncessioners varaktighet ska utgå har hittills uttryckligen godkänts. Många medlemsstater har belyst andra problem med anknytning till hamnar i samband med det andra samrådet om översynen av den allmänna gruppundantagsförordningen, och det har även arbetsgruppen för infrastruktur gjort, utan att dessa tycks ha beaktats i vederbörlig omfattning av Europeiska kommissionen.

På grund av denna underskattning tycks den s.k. Leipzig/Halle-domen tolkas för brett, vilket för första gången leder till att sektorsspecifika regler om statligt stöd inbegrips i den allmänna gruppundantagsförordningen utan föregående prövning genom utarbetande och genomförande av särskilda riktlinjer, vilket varit fallet för alla andra icke-bindande lagstiftningsåtgärder (om små och medelstora företag, regionalstöd, miljö och energi osv).

Italien uppmanar därför kommissionen att åta sig att arbeta vidare med sina inbördes relaterade projekt för icke-bindande lagstiftning/rättsakter om delegering i syfte att sörja för deras enhetlighet, med omsorgsfullt övervägande av medlemsstaternas uppfattning och i förnyat samråd med dessa innan antagningsförfarandet avslutas, eventuellt genom bilaterala möten.
